

ס ד י

26 ביולי 1972

אל : המנכ"ל מר מ. גזית

מאת : השגריר

הנדון : הסלון האחרון של ישראל באו"ם
החלטת מועבי"ט בנושא הילופי שבוים

1. קראתי בדו"ח "השבוע בזירה המדינית" מס' 28/72, דווחים והאורים מפורטים ביותר מה נעשה בענין הדיון בנושא הנ"ל במועבי"ט. מה שלא מצאתי בדו"ח הוא נסיון להפיק לקחים. טרם הגיעה לידיעתה נסיון לסכם מה קרה כפי שנהוג לעשות בכל מוסד המכבד עצמו. העדר הפקת לקחים ממשלונותיה המדיניים המוהלים של ישראל באו"ם מהווה אחת החופעות המזרחות במערכת משרד החוץ הישראלי.
2. לדעתי הגיעה העת לשאול עצמנו האם המאמץ העצום, הכספי (החזקה משלחת קבועה, גדולה ויקרה בניו-יורק), השקעה כספית נוספת בעת העצרת כולל הבאת חברי כנסת. הכבדה על יחסים בינלאומיים בין ישראל וארצות העולם השלישי, בלבול הסוג לארה"ב על דברים חסרי חשיבות וטעם כמו דיוני האו"ם בגורמים השונים-האם כל אלה רצויים מול הסלון והרוץ והבטוח שישראל נוהלת בסדר זה בכל עת שנושא ישראלי עולה בו?
3. גורמים מסויימים בטענה עושים מאמץ להנחיל לצבור בארץ באמצעות "כתובים" מדיניים בירוקרטים שהאו"ם הנו במה בינלאומית חשובה. עד מה היה האו"ם במה לדמוגיה אנטי-ישראלית והאפקט ההעפולתי העיקרי שלו הנו אנטי-ישראלי. זאת ^{לפי} הדיונים באו"ם מיד לאחר מלחמת ששת הימים (קיץ 1967). היתה זו המקופה היחידה בעשר השנים האחרונות שהאו"ם שמט במה פומבית חשובה מבחינת ישראל. מאז הנוו בהדרדרות המורה באשר למעמדו באו"ם והגענו לנקודה שכל באו"ם ללא כל תקדים דומה בעבר.

- 2 -

4. הנני חוזר ומציע לערוך דיון רציני באשר לגישה ישראל
בא"ם כדי למנוע חזרה שגרתית על בזבוז כספי המדינה למטרה
עקרה, הסרת תכלית והגורמת לישראל רק משלוח נאחר כסלון.

ב ב ר ט ה,

י. רבי

העתק : מר ט. קדרון
מר א. עברון
מר י. הקוע, ניו-יורק